

jišča, prašičjereja), Gösseling, Bliemitschhof in Thalsdorf (kokošjereja, govedoreja in prašičjereja), Längsee (jezero — pokrajina), Breže.

Torek, 22. septembra 1931. Breže — St. Salvator (velika razstava zveze živinorejskih zadrug), ekonomija Höfl-Rauhenwald in Guldendorf (rejsko središče), Breže.

Četrtek, 24. septembra 1931. Breže — Neumarkt (jubilejna razstava gornjestažerske marijadvorske rejske zveze), Breže.

Navedeni program se more po potrebi spremeniti. Ob priliki razstav se bo lahko tudi izvršil nakup plemenske živine. Vse prijave in tošvarne dopise je poslati na naslov:

Fr. Wernig, Slovenjgradec.

*

Josip Videmšek, Maribor:

Kako pravilno ravnamo s samodelnimi drevesnimi škropilnicami?

V novejšem času v uporabi napreden gospodar za škropljenje sadnega drevja izključno le tokozvane samodelne (avtomatične) škropilnice.

Zakaj imenujemo škropilnice samodelne? Ker po vsrkavanju zraka potom zračne črpalke v kotel do gotovega pritiska, brez nadaljnjega ročnega dela, same izbrizgajo celotno v kotlu se nahajajoče škropilo. Pri samodelnih škropilnicah odpade torej med brizganjem popolnoma ročno delo z zračno črpalko, vsled česar sta obe roki prosti za ravnanje s škropilnicami, oziroma bambusovimi cevmi.

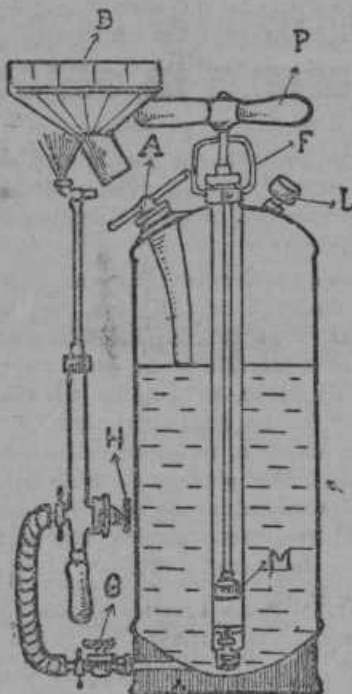
Vse samodelne škropilnice so izdelane iz močne medenine, ker delujejo z visokim zračnim pritiskom. Princip delovanja vsake samodelne škropilnice obstoja v tem, da potom močno zgrajene zračne črpalke vsesavamo zrak in ga iztiskavamo v hermetično zaprti ko-

tel tako dolgo, da doseže v kotlu stisnjeni zrak pritisk 5—8 atmosfer. Tako do gotove stopnje v kotlu stisnjeni zrak zadostuje, da med vporabo celotno v kotlu se nahajajoče škropilo izbrizgamo, ne da bi bilo treba med škropljenjem samim posluževati se zračne črpalke.

Specijalno se hočemo omejiti na samodelne škropilnice našega domačega proizvajalca »Kovina d. d.«, ki v zadnjem času izdeluje take škropilnice po najnovejših sistemih in izkušnjah, ker se njih delovanje bistveno ne razlikuje od ostalih inozemskih proizvodov kot n. pr. Platz, Holder, Nechwille itd., katere slednje uvažamo iz tujine v našo državo.

Kako polnimo in kako ravnamo s samodelnimi škropilnicami?

Ko smo gumijasto cev z razpršilnikom na škropilnici pri odvodu G dobro pritrdili tako, da ne more propuščati zraka in tudi ne tekočine (paziti je na to, da brtvični obroč »Dichtungs-

ring» dobro leži na spojkah), zapremo odvodni ventil G. Pokrov A škropilnega kotla odvijemo ter nato z lijakom B napolnimo kotel škropilnice z že pripravljenim škropilom. Odsvetujemo nalivanje škropila direktno v kotel brez predhodnega dobrega precejanja škropila, ker se ventili in razpršilniki prav hitro zamaše. S škropilnico znamke »Kovina« n. pr. bomo zamogli naliti le ono količino škropila, ki je za dotično vrsto škropilnice predvidena, ker regulira dotok određene količine v kotel poseben v notranjosti kotla se nahajajoči patentirani žakelj D. Sadjarju se torej pri teh škropilnicah ni treba bati, da bi nalival premalo ali preveč, kar bi oboje kvarno lahko vplivalo na brezhibno funkcijo, ker se dotok dopustne količine škropila sam regulira. Ako bi n. pr. nalili v kotel preveč škropila, bi v kotlu stisnjeni zrak ne zadostoval, da izbrizga celotno škropilo iz kotla. Ako pa bi nasprotno nalili v kotel premalo škropila, ne bi izkoristili prostornine in bi morali vsesavati več zraka v kotel, da dosežemo predpisani pritisk. odstranitev teh hib pri samodelnih škropilnicah je izvrstno rešila tovarna »Kovina« s patentirano napravo žaklja, kar moramo pri tej priliki posebno poudarjati. Na napolnjeno škropilnico nato pokrov A dobro privijemo in pazimo, da ne manjka brtvični obroč. Napravo za pritrditev ročaja F zračne črpalke odgrnemo ter nato črpamo tako dolgo zrak, da kaže kazalec tlakomera L 5—6 atmosfer (do rdeče črtice na tlakomeru), kakor je za dotično velikost škropilnice predpisano.

Škropilnica je sedaj pripravljena za škropljenje.

Ko odpremo odvodni ventil G na spodnji zunanji strani škropilnice ter ventil H razpršilnika, avtomatično izbrizgamo celotno vsebino škropilnice brez nadaljnjega dela.

V svrhu brezhibnega delovanja je neobhodno potrebno, da pazimo na to, da so vse spojke in ventili (GHA) pri

Januš Golec:

Guzaj.

29

Le ozrimo se okrog po zemlji; povsod bomo zadeli na žalost in bolešč.

Ustvarjena ter sprejeta oblast vsiljuje na krut način nižjemu ter ubogemu ljudstvu suženjsko verigo, mu izsesava kri, nekako uničena životari uboga stvar in čaka na smrtni zamah-ljaj.

Kakor ne prizanaša kosec nobeni cvetlici, nobena roparska ptica ne tiču pevci in ne izpusti več iz krempljev najbolj pisanega tička, tako ima tudi umetno ustvarjena oblast svoje »Fanghund« (žandarje). Orožniki se klatijo noč ter dan okrog in kjer je le mogoče količkaj, se polastijo uboge žrtve in to seve v imenu postave in pravice.

Tako dolgo, dokler sta izginila ljubezen ter pravica — ti dve sestri in dokler se ne bosta

vrnili: gorje — gorje — ubogemu zapuščenemu ljudstvu . . . Okrog razposlani žandarji so mnogo bolj kruti nego kosec, ki pokosi lepe cvetlice, ker cvetlice so neobčutljive. So pa tudi cvetlice, ki čutijo, veliko bolj žalostno, ako so izpostavljene maščevalnosti . . . O, ko bi bilo človeško srce neobčutljivo!

Orožniki ne poznajo usmiljenja. Oni uničujejo cele družine in pahnejo toliko nedolžnih žrtev radi hudobnih jezikov v sramoto ter uboštvo. Tisočkrat slabši je večkrat žandar nego ona žrtev, katero žene pred sodišče in jo sune v ječo.

Kosec uniči cvetlico s koso, ona ovne ter usahne in pozabljena je; cvetlice s srčno občutljivostjo pa so predane v ječi počasnemu ginevanju — nobenemu ni prizanešeno, ne otroku v materinem telesu, ne onem v materinem naročju. Mater prisilijo iz otroške postelje, da mora že koj prvi dan po porodu v ječo, večkrat čisto po nedolžnem, ker so zastoj vse njene prošnje, vse solze. O ti nesrečna človeška zalega z neusmiljenim ter neprizanesljivim srcem!

Neko poštno kmečko deklo

Je zaželelo se omožiti in gospodinja, pri kateri je ona služila več let kot dekla, podarila ji je za bačo 200 Din. Čez nekaj dni predstavilo je hvaležno deklo njenega ženina gošpej. Ženin je bil mali, grbavi slabič. Gošpa jo je poklicala na skrivaj v stran in ji tiho rekla: »Mleka, za božjo voljo, kako si le mogla vzljubiti tega grdega človeka?« — »Oh, milostna gošpa, odvrne deklica, kaj pa se dá dobiti boljšega za borih 200 Din!«

Vzrok.

A: »Zdravnik je moji ženi prepovedal kuhanje.« — B: »Kaj? Je

škropilnici v redu, da ne propuščajo zraka in tudi ne tekočine, da so čisti in da je usnjata manšeta M zračne črpaljke dobro namazana z mastjo, da ni suha, ne prevelika in tudi ne premajhna in vedno z robu obrnjena navzdol. Ako se namreč manšeta H v zračni črpaljki osuši, se zgubaniči, ne prilega se več na stene črpaljke in posledica bode, da pri stopnjevanju pritiska v kotlu ne moremo več iztisniti zraka iz črpaljke.

Po uporabi moramo škropilnico z vodo dobro izplahniti in paziti, da ne ostanejo ostanki škropila v isti. Snaženje kotla in črpaljke opravimo na ta način, da s francosom, ki ga dobimo k vsaki škropilnici, odvijemo matico na vrhu kotla in izvlečemo na to črpaljko iz kotla. Na dnu črpaljke lahko osnažimo ventil in gumijasto kroglico, ako odvijemo vijak. V kotel nalijemo čiste vode in ga temeljito izplahnemo. Čim bolj držimo kotel čist, tem dalje mu bo trajala življenska doba, ker je treba vpoštevati, da razna škropila vsebujejo kemične sestavine, ki razjedajo polagoma vrhno plast medenine ali pa se sesedajo v odvodnih kanalih ter tako polagoma zapro prehod škropila v odvodne cevi. Največji greh je torej, ako sadjar po uporabi škropilnice isto pusti v kakem kotlu ležati, ne da bi jo pošteno očistil in izplahnil. Taka zanikrnost se prav kmalu bridko maščuje. Odvodne cevi čistimo lahko tudi na ta način, da nalijemo v kotel, ako smo ga temeljito očistili, čisto vodo ter isto potem pritiska iztisnemo iz kotla.

Izplahniti pa je treba po vsakokratni uporabi tudi razpršilne cevi ter precejvalno mrežico v razpršilnih ceveh in končno večkrat očistiti tudi razpršilnik sam, ker se baš na teh mestih ponajveč nabirajo ostanki škropila. Ako se cevi škropilnika ali pa bambusove cevi zamaše, je najbolje, da povlečemo skozi tanko žico ter odstranimo na ta način mesta, kjer se je nabrala nesnaga, oziroma ostanki škropila.

Za škropljenje nizkega drevja bode zadostovalo, ako uporabljamo ročni razpršilnik (po sliki). Za visokodebelno drevje pa vzamemo bambusove cevi v dolžini 2—3 m, ali pa 2 krat 2 m tako, da lahko škropimo tudi najvišje vrhove naših dreves.

Ako uporabljamo samodelno škropilnico v vinogradih, kjer se tudi izvrstno obnese, odvijemo od ročnega škropilnika gornjo cevko R ter nataknemo na nastavek N spojko, ki služi pri bambusovi cevi za pritrjevanje razpršilnika P 16. Na ta način skrajšamo razpršilno cev in dosežemo mnogo lažje vsak trs.

Ako hočemo uporabiti bambusove cevi, odvijemo gornjo medeno cevko gornjega ročnega razpršilnika in nato privijemo bambusovo cev, pazimo pa, da je spojka med ročno razpršilno cevko in bambusovo cevjo z brtvilom adjustrirana.

Ob koncu bi še priporočali našim sadjarjem, da se poslužujejo naših domačih izdelkov, ki v ničemer ne zaostajajo za inozemskimi izdelki.

*

Vprašanja in odgovori.

Fr. G. v Š.

Plačo mi je davkarja zarubila za obrtni davek, pa sem obrt pred dvema letoma oddal. Ali se to sme, ko imam mladoletne otroke in komaj živimo?

Odgovor: Ker je rubež, so gotovo stari zaostali davki in ne za ta čas, ko nimate več obrti. Kar se pa rubeža plač tiče, pa je predpis, da se mora samskemu pustiti 750 Din na leto nezarubljeno, drugim pa nekoliko več z družino. Da pa zdaj stanujete v drugem davčnem oblastvu, ne more vplivati na to, da ne bi bili dolžni plačati. Če tudi imate težko življenje, vam žal ne bo pomoči, razen, če je davek bil krivično odmerjen, kar pa boste izvedeli na davčnem uradu.

B. O. v Š.

Imam v dveh občinah nekaj malega posestva. Ali sem dolžen v obeh občinah izvrševati občinski kuluk?

Odgovor: V obeh občinah po izmeri vašega posestva v občinah. Občinski kuluk je — občinski davek v delu namesto denarja.

A. T. v Št. V.

Mejo smo sporazumno določili. Pa sosed je mejnike ven pometala in hoče sodnijsko komisijo. Kdo bo plačal stroške sodnijske komisije?

Odgovor: Vaša sosed, ki jo je naročila.

J. D. v V.

Moj oče je občinski gozdni čuvaj nad 30 let. Ali lahko zahteva kako pokojnino?

Odgovor: Če ima v pogodbi, da ima tudi starostno oskrbo, lahko zahteva, drugače pa samo lahko prosi občinski odbor, da mu jo prostovoljno določi.

J. S. v L.

Ali ima kraj. šolski odbor dolžnost kupiti uradniški zakon?

Odgovor: Dolžnosti ni. To je odvisno od sklepa odbora in če je sklep, tedaj se naroči, sicer pa ne.

A. Sv. v G.

Neki agenti hodijo okrog in ponujajo — brezobrestno posojilo. Zavezalo se nas je nekaj. Zdaj pa moramo vplačevati mesečne obroke.

Odgovor: Res sta v Sloveniji dve družbi, ki to delata. Toda pravilno vzeto, to posojilo ni brezobrestno. Vi morate poslati svoj denar, ki je tam brez obresti in drugi tudi. Posojilo se pa dobi, ko jih novih dosti vplača. Torej družba sama dobi tako brez obresti vplačila in jih nekaj naloži, nekaj pa članom posodi. Kdaj se pride na vrsto, je drugo vprašanje!

Fr. B. v Sv. J.

Ali smem zajca ustreliti, če mi dela škodo?

Odgovor: Ustreliti že, toda ustreljenega domov vzeti ne. Treba ga je dati lovskemu najemniku. Sicer pa je sedaj ravno predlog pri vladi, izdelan od naše Kmetijske zveze, da se naj zajec, ki toliko škode napravi, proglasi za škodljivca in iztrebi. Vlada bo to dovolila, če hoče kmetu res koristiti.

S. K. v G. B.

Mej nimava s sosedom v redu. Prigovarjam ga, da bi postavil geometer mejnike. Pa on noče prispevati. Ali ga lahko prisilim?

Odgovor: Kdor bo zahteval geometra, ga bo plačal. Pišite pa na katastralni urad, da

li bolna? — A: Ne. A jaz.

Vedno vlijuden.

General Genlard za vlade francoskega kralja Ludvika XV. je bil znan kot skrajno vlijuden gospod. Neki večer se je nahajal v večji del od dam obstoječi družbi ter je med drugim tudi trdil, da še nikoli v življenju ni srečal res grde ženske. Tedaj stopi ena izmed dam, ki je imela zelo ploščnat in nizak nos, pred generala in reče: »O, gospod, tedaj pa mene pogledajte in priznajte, da sem resnično grda!« — Pa generala to ni spravilo v zadrego. »Vi, gospod,« je vzkliknil, »o, mi ste kot so vse go-

Strele iz neba bi morala ubiti koj prvi dan po porodu otroka, ki hoče postati v poznejšem življenju sovražnik sočloveka.

Vzemimo kot primer solnce. Solnce ne stori nikomur nič žalega. Vsakemu dovoljuje dobrohotno dnevno svetlobo, katere se veseli vsakdo, a ti človek — črv zemlje pa zamoreš biti tako krut!

Poglejmo nekoliko žrtve, ki morajo ječati zapuščene po ječah, zaničevane od vsakogar. Žandarji ne prizanašajo nobenemu, ki postane enkrat njih žrtev; kljub temu sedi tudi veliko orožnikov po ječah, ki so bili poprej največji sovražniki človeštva. Starega, že odslovljenega »Fanghunda« vjame zopet mlajši ter ga odvede v kletko. Le pogledajte po jetnišnicah, našli in videli boste tamkaj več nego dovolj žandarjev in še celo oficirje. Tako je in tako se spreminja svet v najlepši smeri!

Toplo solnce naj otemni in naj uniči vse od najmanjšega do največjega!

Guraj l. r.

IX. poglavje.

Oblega in smrti.

Guzaj je velikokrat pravil: »Le stopi gospodu ali bogatinu nekoliko na rep, bo krožil njegov krik dalje nego preko devet far. Srednji človek in siromak preneseta tudi največje gorje molče.« Zavedal se je, da bo vpil poplašeni brežiški grof in pol tucata na možnji privitih trgovcev po celi Avstriji, kaj uganja grozni tolovaj po skoro cellem Spodnjem Štajerskem in oblast pa gleda razbojništva prekrižanih rok. Nemško časopisje je beležilo v številnih odlomkih natančne opise o posameznih napadih, vlomih ter ropih s pozivi, da se bo treba lotiti v tem slučaju nekaj večjega ter resnega, ker narod je v obupu. Nikdo se ne upa več po dnevu z vozom na cesto; v noči ne srečaš nikjer kakega potnika, kakor bi bili kraji od Št. Jurja do Brežic v obsednem stanju.

Da bo prihrumel ves ta tamtam nad njega, je trdno pričakoval Guzaj, radi tega se je požuril

naj geometer tedaj to mejo pogleda, ko bo de
uradno tam kje v bližini.

M. S. v S.

Predpisan imam obrtni davek, pa sem obrt
(trgovino z lesom) odjavil. — Neki, ki nima
obrnega lista, dela okvire za slike in jih silno
drago računa. Ali sme?

Odgovor: Obrtni davek, če ste ga dolžni
za nazaj, ko ste obrt še vršili, morate plačati,
drugače pa se pritožite na davčno oblast, če
ni že prepozno. — Oni, ki dela brez obrti in
drago računa, mora vedeti, da je v nevarnosti
kazni in visokega davka.

A. P. v R.

Ali moram kot najemnik posestva plačevati
kuluk?

Odgovor: Kakor imate pogodbo. Če je v
pogodbi, da plačujete vse davke od zemljišča,
tedaj morate vi plačati. Ako pa lastnik davke
plačuje, pa mora on plačati.

J. J. v G. P.

Na sodnji sem bil kontumaciran, ali je še
kaka pomoč, da ne bi bilo treba plačevati.

Odgovor: Vaša krivda; ni drugega, kakor
plačati morate!

G. M. B. P.

Poslala sem pritožbo na invalidski sud v
Zagreb, pa ni odgovora. Kaj naj napravim?

Odgovor: Ponovno pišite, in sicer pri-
poročeno.

F. K. v R.

Na svojem posestvu imam slatinski vrec,
ki ga uporabljamo že 50 let domači in vaščani.
Ali smemo sedaj, ko teče druga umazana voda
v vrec, s cementom vir obzidati?

Odgovor: Pazite pri tem, da vira ne za-
sužete! Kar se tiče zaščitnega rajona Radenci,
vas to ne tiče, če ta vrec že nad 30 let upo-
rabljate.

K. I. v P.

Imam pri Mestni hranilnici v Mariboru po-
sojilo ali le na 15 let. Ali bi se dal rok po-
daljšati, če ne tu, pa kje drugje?

Odgovor: Vprašajte najprej pri hranil-
nici sami. Ako tu ne bo, vložite prošnjo na
privilegirano agrarno banko, podružnica Ljub-
ljana. Samo, če bodo tudi obresti tako ugodne,
se ne ve. Pa kot dober gospodar se morate, če
tudi s težavo, v 15 letih dolga vendar znebiti,
sicer ne boste nikoli na svojem!

z dobavo potnega lista, s poslavljanjem in z na-
grabljenjem za pot potrebnega denarja. Jemal je
slovo za nekaj mesecev, kakor je sam naglašal
radi uspavanja oblasti, pri Drobnetovih sosedih,
s katerimi je največkrat veseljačil v prijateljevi
krčmi. Prirejali so mu cele gostije iz hvaležnosti
in navdušenja za boljšega človeka, ki se je pote-
goval le za pravico in dobrobit revežev. Na teh
številnih poslovnih posredovanjih je čisto pozabil,
da bi bil moral nekoliko bolj odpreti oči in uše-
sa, zapazil bi bil ter slišal, da zbira nad njegovo
glavo oblast oblake z bliski ter gromi. V rajanju
s prijatelji ni videl, ni slišal nič, bil je čisto
uverjen, da se mu bo posrečil pobeg preko morja
v Ameriko, kjer bo užival zakonsko srečo.

Le iz tega vidika se da razlagati, da sicer
tolikanj previdni razbojnik ni čul zvoniti, da je
napovedalo celjsko orožniško poveljstvo za dne
10. septembra 1880 zvečer velik pogon za njim.
Bilo jim je tokrat samo za Guzaja v prepričanju,
če bo on enkrat v kleščah pravice, se bo njegova
tolpa itak raztepla ter razkropila na vse strani.
Pozvani so bili potom strogo tajnega povelja

Cene in sejmska poročila.

Na mariborski trg v soboto dne 11. t. m. so
pripeljali kmetje 1 voz krompirja po 2—3 D
1 kg, 4 čebule po 6, 1 glava zelja po 1—3 Din,
kumarce komad 2—5, 16 voz sena po 60—65,
6 voz slame po 50—60, 2 škopa po 1.50 komad.
Pšenica je bila po 2, ječmen 1.50, oves 1.50,
koruza 1.50, ajda 1.50, proso 2—2.50, fižol po
2—2.50, grah 8—10. Kokoš 30—40, piščanci 25
—60, raca 15—20, gos 25—35. Jagnje 100 Din.
Česen 14. Buče 2—3. Gobe 1—2. Črešnje 2—2.50,
hruške 8—10, suhe slive 9—12, breskve 20. —
Mleko 2—3. Smetana 12—14, surovo maslo 30
—36. Jajca 0.75—1, med 12—20.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski se-
jem je bilo pripelanih 284 svinj; cene so bile
sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari 60
do 80 Din komad, 7 do 9 tednov stari 90 do
140 Din, 3 do 4 mesece stari 150 do 250 Din,
5 do 7 mesecev stari 350 do 400 Din, 8 do 10
mesecev stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 700
do 800 Din. 1 kg žive teže 7 do 8 Din, 1 kg
mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 145
svinj.

★

Jubilej igralnice.

Zadnje dni je obhajala po celem sve-
tu znana igralnica v Monte Carlu v
Monaku ob južno-francoski morski
obali 70 letnico obstoja. Ravnateljstvo
je sklenilo, da bo proslavilo jubilej v
zelo skromnih mejah, ker občutijo sve-
tovno krizo tudi v Monte Carlu. Dohod-
ki igralnice padajo, med tem ko rabi
obsežno podjetje neprestano in novo
investiranje denarnih vsot.

Krog leta 50. v 19. stoletju je bila
kneževina Monako na robu propada.
Princ Karl III. je sklenil, da bo ustano-
vil zaradi zboljšanja finančnih razmer
igralni klub po vzgledu igralnic, ki so
obstojale tedaj po raznih nemških
zdraviliščih in so bile posebna vaba za
premožnejše občinstvo. Dva pariška
časnikarja, Aubert in Langlois, sta
otvorila l. 1856 z osnovnim kapitalom
dva in pol milijona frankov prvi igral-
ni klub v Monte Carlu, ki se je imeno-

val »Palais de la Condamine«. Podjetje
je zašlo kmalu v konkurz. Drugi na-
jemnik Frossard in tretji Duval, isto-
tako nista imela uspeha. Princ Karl
je dal koncesijo novi družbi, ki je ku-
pila stavbišče na skali nad morjem in
pozidala celo krasno palačo, ki je bila
blagoslovljena l. 1861. Tudi ta družba
je končala v konkurzu in šele nasled-
nik Blanc Franc je razumel, podjetje
dvigniti in mu pomagati do svetovne-
ga slovesa.

Franc Blanc je imel čudno pretek-
lost. Bil je natak in v nekem lokalu v
Parizu. Njegov nemirni duh ga je za-
peljal v umazane posle. Obtožili so ga
zaradi goljufij in je prišel v ječo. Po
prestani kazni se je podal v Nemčijo
in je osnoval v letovišču Homburg
igralnico. Podjetje je cvetelo in Blanc
je zaslužil mnogo denarja, dokler ni
znani Bismarck prepovedal v Nemčiji
vse hazardne igre in je zaprl vse igral-
nice. S 15 milijoni frankov premoženja
je prevzel Blanc igralnico v Monte Car-
lo. Ker ni bilo po zdraviliščih in letovi-
ščih po Nemčiji nobenih igralnic,* se
je čutil Blanc kot monopolist v tem ozi-
ru in je umel izkoristiti ugodnosti po-
lozaja. Blanc je zapustil dedičem ogro-
mno premoženje. Njegovi nasledniki so
vodili podjetje do l. 1923 in so zašli ra-
di padca francoske valute v težave.
Igralnico je kupil grško-angleški mili-
jonar Bazil Zaharoff za 20 milijonov
mark. Od Zaharoffa osnovana družba
je prevzela poslovanje in ga vodi do
danes.

★

**SIJAJEN DEKLIŠKI TABOR PRI SV. TRC-
JICI.**

Trg Sv. Trojica v Slov. gor. je bil v nedeljo,
12. julija, ves v zastavah. Pozdravljale so te

žandarji iz Celja, Št. Jurja, Planine in Šmarja
omenjenega dne v Slivnico pri Št. Jurju, odkoder
se bo začel pod zaščito teme pohod za Guzajem
celo noč od 10. na 11. septembra. Ako bi se jim
ptiček izmuznil tudi tokrat, pridejo vojaki.
Omenjeno noč so nameravale orožniške patrulje
pretakniti in preiskati vsa skrivališča, o katerih
so tedaj že znali, da se po njih zadržuje Guzaj
najbolj pogosto v noči.

Predpoldne 10. septembra sta se podala iz
Planine proti zbirališču v Slivnico orožniški po-
stajevođa, 26letni Marij Grizold* in neki Stres,
od Sv. Florjana pod Bočem pri Rog. Slatini.

Poti iz Planine v Slivnico orožnika nista
ubrala po cesti, ki se razceplja pri že večkrat
omenjeni krčmi pri Leskovškem, ampak sta kre-
nila po pešpoti ter gozdovih skozi Loke, na Lo-
karno ves in sta prišla na kolovoz proti Slivnici
na Spodnjem Žegarju pri znanem posestniku

* Marij Grizold je doma iz znane Grizoldove hiše na
Smolniku nad Rušami. Živi še v Mariboru kot vpokojenec
in je star krog 80 let, a je še čil ter krepak in je lansko
leto celo na Pohorju še srnjaka ustrelil.

spe: iz nebes padel an-
geljt Imeli ste pač to
smolo, da ste padli
ravno na nos.

Jaz sem družbal

Slaven nemški skla-
datelj (komponist) N.
Hendel je bil po tele-
su grozen velikan in
vpričo tega seveda ve-
lik jedec (požeruh).
Nekoč je šel v Londo-
nu v neko gostilno in
si naročil, ker je bil
silno lačen, obed za 3
osebe. Čakal je in ča-
kal precej časa, a obe-
da od nikoder. Konč-
no je nestrpno vprašal
natakarja: »Čemu mi
pa ne prinesete obe-
da?« — In prejel je
odgovor: »Prinesli bo-
mo na mizo, kakor
hitro bo družba tu!«
— »No, prinesite torej

škropilnici v redu, da ne propuščajo zraka in tudi ne tekočine, da so čisti in da je usnjata manšeta M zračne črpaljke dobro namazana z mastjo, da ni suha, ne prevelika in tudi ne premajhna in vedno z robu obrnjena navzdol. Ako se namreč manšeta H v zračni črpaljki osuši, se zgubanjči, ne prilega se več na stene črpaljke in posledica bode, da pri stopnjevanju pritiska v kotlu ne moremo več iztisniti zraka iz črpaljke.

Po uporabi moramo škropilnico z vodo dobro izplahniti in paziti, da ne ostanejo ostanki škropila v isti. Snaženje kotla in črpaljke opravimo na ta način, da s francosom, ki ga dobimo k vsaki škropilnici, odvijemo matico na vrhu kotla in izvlečemo na to črpaljko iz kotla. Na dnu črpaljke lahko osnažimo ventil in gumijasto kroglico, ako odvijemo vijak. V kotel nalijemo čiste vode in ga temeljito izplahnemo. Čim bolj držimo kotel čist, tem dalje mu bo trajala življenska doba, ker je treba vpoštevati, da razna škropila vsebujejo kemične sestavine, ki razjedajo polagoma vrhno plast medenine ali pa se sesedajo v odvodnih kanalih ter tako polagoma zapro prehod škropila v odvodne cevi. Največji greh je torej, ako sadjar po uporabi škropilnice isto pusti v kakem kotlu ležati, ne da bi jo pošteno očistil in izplahnil. Taka zanikrnost se prav kmalu bridko maščuje. Odvodne cevi čistimo lahko tudi na ta način, da nalijemo v kotel, ako smo ga temeljito očistili, čisto vodo ter isto potom pritiska iztisnemo iz kotla.

Izplahniti pa je treba po vsakokratni uporabi tudi razpršilne cevi ter precejvalno mrežico v razpršilnih ceveh in končno večkrat očistiti tudi razpršilnik sam, ker se baš na teh mestih ponajveč nabirajo ostanki škropila. Ako se cevi škropilnika ali pa bambusove cevi zamaše, je najbolje, da povlečemo skozi tanko žico ter odstranimo na ta način mesta, kjer se je nabrala nesnaga, oziroma ostanki škropila.

Za škropljenje nizkega drevja bode zadostovalo, ako uporabljamo ročni razpršilnik (po sliki). Za visokodebelno drevje pa vzamemo bambusove cevi v dolžini 2—3 m, ali pa 2 krat 2 m tako, da lahko škropimo tudi najvišje vrhove naših dreves.

Ako uporabljamo samodelno škropilnico v vinogradih, kjer se tudi izvrstno obnese, odvijemo od ročnega škropilnika gornjo cevko R ter nataknemo na nastavek N spojko, ki služi pri bambusovi cevi za pritrjevanje razpršilnika P 16. Na ta način skrajšamo razpršilno cev in dosežemo mnogo lažje vsak trs.

Ako hočemo uporabiti bambusove cevi, odvijemo gornjo medeno cevko gornjega ročnega razpršilnika in nato privijemo bambusovo cev, pazimo pa, da je spojka med ročno razpršilno cevko in bambusovo cevjo z brtvilom adjustrirana.

Ob koncu bi še priporočali našim sadjarjem, da se poslužujejo naših domačih izdelkov, ki v ničemer ne zaostajajo za inozemskimi izdelki.

*

Vprašanja in odgovori.

Fr. G. v Š.

Plačo mi je davkarja zarubila za obrtni davek, pa sem obrt pred dvema letoma oddal. Ali se to sme, ko imam mladoletne otroke in komaj živimo?

Odgovor: Ker je rubež, so gotovo stari zaostali davki in ne za ta čas, ko nimate več obrti. Kar se pa rubeža plač tiče, pa je predpis, da se mora samskemu pustiti 750 Din na leto nezarubljeno, drugim pa nekoliko več z družino. Da pa zdaj stanujete v drugem davčnem oblastvu, ne more vplivati na to, da ne bi bili dolžni plačati. Če tudi imate težko življenje, vam žal ne bo pomoči, razen, če je davek bil krivično odmerjen, kar pa boste izvedeli na davčnem uradu.

B. O. v Š.

Imam v dveh občinah nekaj malega posestva. Ali sem dolžen v obeh občinah izvrševati občinski kuluk?

Odgovor: V obeh občinah po izmeri vašega posestva v občinah. Občinski kuluk je — občinski davek v delu namesto denarja.

A. T. v Št. V.

Mejo smo sporazumno določili. Pa soseda je mejnike ven pometala in hoče sodnijsko komisijo. Kdo bo plačal stroške sodnijske komisije?

Odgovor: Vaša soseda, ki jo je naročila.

J. D. v V.

Moj oče je občinski gozdni čuvaj nad 30 let. Ali lahko zahteva kako pokojnino?

Odgovor: Če ima v pogodbi, da ima tudi starostno oskrbo, lahko zahteva, drugače pa samo lahko prosi občinski odbor, da mu jo prostovoljno določi.

J. S. v L.

Ali ima kraj. šolski odbor dolžnost kupiti uradniški zakon?

Odgovor: Dolžnosti ni. To je odvisno od sklepa odbora in če je sklep, tedaj se naroči, sicer pa ne.

A. Sv. v G.

Neki agenti hodijo okrog in ponujajo — brezobrestno posojilo. Zavezalo se nas je nekaj. Zdaj pa moramo vplačevati mesečne obroke.

Odgovor: Res sta v Sloveniji dve družbi, ki to delata. Toda pravilno vzeto, to posojilo ni brezobrestno. Vi morate poslati svoj denar, ki je tam brez obresti in drugi tudi. Posojilo se pa dobi, ko jih novih dosti vplača. Torej družba sama dobi tako brez obresti vplačila in jih nekaj naloži, nekaj pa članom posodi. Kdaj se pride na vrsto, je drugo vprašanje!

Fr. B. v Sv. J.

Ali smem zajca ustreliti, če mi dela škodo?

Odgovor: Ustreliti že, toda ustreljenega domov vzeti ne. Treba ga je dati lovskemu najemniku. Sicer pa je sedaj ravno predlog pri vladi, izdelan od naše Kmetijske zveze, da se naj zajec, ki toliko škode napravi, proglasi za škodljivca in iztrebi. Vlada bo to dovolila, če hoče kmetu res koristiti.

S. K. v G. B.

Mej nimava s sosedom v redu. Prigovarjam ga, da bi postavil geometer mejnike. Pa on noče prispevati. Ali ga lahko prisilim?

Odgovor: Kdor bo zahteval geometra, ga bo plačal. Pišite pa na katastralni urad, da

li bolna? — A: Ne. A jaz.

Vedno vlijuden.

General Genlard za vlade francoskega kralja Ludvika XV. je bil znan kot skrajno vlijuden gospod. Neki večer se je nahajal v večjidel od dam obstoječi družbi ter je med drugim tudi trdil, da še nikoli v življenju ni srečal res grde ženske. Tedaj stopi ena izmed dam, ki je imela zelo ploščnat in nizak nos, pred generala in reče: »O, gospod, tedaj pa mene pogledajte in priznajte, da sem resnično grda!« — Pa generala to ni spravilo v zadrego. »Vi, gospod,« je vzkliknil, »o, mi ste kot so vse go-

Strele iz neba bi morala ubiti koj prvi dan po porodu otroka, ki hoče postati v poznejšem življenju sovražnik sočloveka.

Vzemimo kot primer solnce. Solnce ne stori nikomur nič žalega. Vsakemu dovoljuje dobrohotno dnevno svetlobo, katere se veseli vsakdo, a ti človek — črv zemlje pa zamoreš biti tako krut!

Poglejmo nekoliko žrtve, ki morajo ječati zapuščene po ječah, zaničevane od vsakogar. Žandarji ne prizanašajo nobenemu, ki postane enkrat njih žrtev; kljub temu sedi tudi veliko orožnikov po ječah, ki so bili poprej največji sovražniki človeštva. Starega, že odslovljenega »Fanghunda« vjame zopet mlajši ter ga odvede v kletko. Le pogledajte po jetnišnicah, našli in videli boste tamkaj več nego dovolj žandarjev in še celo oficirje. Tako je in tako se spreminja svet v najlepši smeri!

Toplo solnce naj otemni in naj uniči vse od najmanjšega do največjega!

Guraj l. r.

IX. poglavje.

Oblega in smrti.

Guzaj je velikokrat pravil: »Le stopi gospodu ali bogatinu nekoliko na rep, bo krožil njegov krik dalje nego preko devet far. Srednji človek in siromak preneseta tudi največje gorje molče.« Zavedal se je, da bo vpil poplašeni brežiški grof in pol tucata na možnji privitih trgovcev po celi Avstriji, kaj uganja grozni tolovaj po skoro cellem Spodnjem Štajerskem in oblast pa gleda razbojništva prekrižanih rok. Nemško časopisje je beležilo v številnih odlomkih natančne opise o posameznih napadih, vlomih ter ropih s pozivi, da se bo treba lotiti v tem slučaju nekaj večjega ter resnega, ker narod je v obupu. Nikdo se ne upa več po dnevu z vozom na cesto; v noči ne srečaš nikjer kakega potnika, kakor bi bili kraji od Št. Jurja do Brežic v obsednem stanju.

Da bo prihrumel ves ta tamtam nad njega, je trdno pričakoval Guzaj, radi tega se je požuril